

Nr 1.

Ankom till riksdagens kansli den 11 februari 1930 kl. 4 e. m.

Andra kammarens tredje tillfälliga utskotts utlåtande nr 1, med anledning av väckt motion angående ökat skydd mot skadegörelse å växande ungskog.

I en inom andra kammaren väckt och till dess tredje tillfälliga utskott hänvisad motion, nr 376, har herr Andersson i Dunker hemställt, att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om skyndsamt utredning rörande ökat skydd mot skadegörelse å växande ungskog samt om framläggande för riksdagen av det förslag, vartill utredningen kan giva anledning.

Motionen.

Beträffande motiveringen får utskottet hänvisa till motionen.

Motion med enahanda yrkande väcktes vid föregående års riksdag (motion nr 293) och remitterades till utskottet. Efter redogörelse för frågans tidigare behandling i riksdagen anförde utskottet i sitt utlåtande följande.

Utskottet.

”I den mån årets motionärer i sin motivering använt samma skäl, som tidigare framförts för åtgärders vidtagande för ett ökat skydd mot skadegörelse å växande ungskog, saknar utskottet anledning frångå den ståndpunkt, utskottet intagit vid de båda senaste riksdagarna.

Som nytt moment har emellertid av årets motionärer anförts den risk för skadegörelse, som kan tänkas bli en följd av den s. k. camping-rörelsen. Denna rörelse har under de senare åren varit stadd i utveckling, och utskottet har sig bekant, att det i vissa fall kan, om ock i ringa grad, ha förekommit, att tältning och även kortare tids uppehåll vållat mark- och skogsägare vissa obehag, vad avser skadegörelse å växande ungskog såväl som osnygghet och vårdslöshet i allmänhet på de platser, där ”campinglägret” slagits upp. Vad som i detta hänseende kan ha förekommit, en sak varom tillräckliga och tillförlitliga uppgifter ej lämnats utskottet, föranleder utskottet att uttala, att ett dylikt uppträdande på annans mark givetvis bör av alla ogillas, vare sig åverkan åstadkommits på växande ungskog eller annorledes. Vederbörande skogsägare lär dock redan nu med stöd av gällande bestämmelser kunna låta beivra mera omfattande eller avsiktlig skadegörelse.

Å andra sidan torde emellertid möjligheten för städernas och särskilt de större städernas invånare att under sin lediga tid få tillfälle att vistas i skog och mark vara av den betydelse, att utskottet icke anser sig kunna förorda åtgärder, som avskära dessa möjligheter. Det är också utskottets förvissning,

att camping-rörelsen, i den mån den antar mera stadgade former, skall medföra större ansvarskänsla hos sina utövare, så att större aktsamhet kommer att iakttagas.”

Utskottet slutade med att avstyrka motionen, vilket yrkande bifölls av kammaren utan debatt och votering.

I årets motion ha inga nya skäl för åtgärders vidtagande framförts. Utskottet finner därför ej anledning frångå sin tidigare ståndpunkt och får alltså hemställa,

att motionen II: 376 ej måtte till någon andra kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 11 februari 1930.

På utskottets vägnar:

G. W. KÄLLMAN.

Närvarande: herrar *Källman, Lundquist* i Rotebro, *Hollertz, Eklund**, *Johansson* i Edsbyn, *Hultman, Andersson* i Falkenberg*, *Lundgren, Andersson* i Malmö och *Persson* i Grytterud*.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.
